

Nr. til Udførelse af Planen af 1886 uden Modifikation), saafremt Sagen skulde blive udstudt til en kommende Samling, og i fuld Overensstemmelse hermed udtalte Mindretallet sig ved Sagens 1ste Behandling her i Tinget i Mar.

Mindretallet har derfor i Genhold hertil under Udvalgets langvarige og meget indgaaende Forhandlinger fastholdt dette sit Standpunkt og stiller derfor under Nr. 2 det hertil svarende Vædringsforslag, som det tror at kunne tillægge adskillige Fortrin fremfor Flertallets, særlig i Retning af Opnaelsen af det for Flertallet og Mindretallet fælles Maal, en virkelig og betydnende Besparelse; thi medens Mindretallets Vædringsforslag bestemte begrænser Beløbet (200,000 Kr.) til Udførelse af bestemte angivne Arbejder, der ville tilvejebringe en endelig Ordning, og det en saadan, at den (jfr. Finanslovsanmærkningerne) maa anses for ikke blot tilfredsstillende for den nuværende Trafik, men ogsaa med Hensyn paa en fremtidig Udmunding i Stationen af ny Baner, saa vel fra Nord (Kalestrupbanen) som fra Syd, synes Flertallets Vædringsforslag at aabne Udsigt til en ikke ringe Usikkerhed, baade med Hensyn til Beløbets Størrelse og til, om Ordningen af Stationsforholdene bliver en endelig og tilfredsstillende.

I saa Henseende skal først bemærkes, at det i Flertallets Vædringsforslag anførte Beløb, 220,000 Kr., nødvendigvis kræver et plus af ca. 22,000 Kr. til Grunderhvervelse, og vistnok nundgaaeligt et yderligere plus af 65,000 Kr. til en ny Udgangsvej til Stationen, idet i alt Fald Besigtelseskommissionen har erklæret en saadan for nødvendiggjort ved Personstationens Flytning, altsaa tilsammen 307,000 Kr., medens det samtidig ikke kan lades ude af Betragtning, at den Plan (den saakaldte af 1890) hvortil dette Beløb skal anvendes, kun vil blive gennemført i en meget reduceret Stikkelse, en Reduktion, der formentlig om kortere eller længere Tid vil kræve ny Bevillinger af ret ubestemt omfang og det turde være et

Spørgsmaal, om man ikke stod sig bedre ved — saa vel fra et økonomisk som et trafikalt Synspunkt — straks at bevilge det hele i Regeringsforslaget forlangte Beløb, 350,000 Kr., hvorved Ordningen blev en rationel og endelig, end ved en vistnok noget vilkaarlig Medfættelse af den forlangte Bevilling at naa til Gennemførelsen af en reduceret Plan, der i hvert Fald vil give en for den stedlige Befolkning saa tarvelig og utilfredsstillende Station, at man maa være forberedt paa idelige Klager og deraf følgende Forlangender om ny Bevillinger til Uafhjælpning af de paaflagede Ulemper. Det kan nemlig næppe benægtes, at Stationsforholdene for Persontrafikkens Bedkommende ville blive ikke lidt ringere efter Flertallets end efter Mindretallets Vædringsforslag, bl. a. ved at Personstationen kommer til at ligge længere borte fra Byen, ved, at Brolægning i stort Maal ombyttes med Grusbelægning, ved, at Perronen dels ikke bliver overdækket og dels ikke betonneret.

Paa den anden Side maa det erkendes, at Flertallets Forslag i en Henseende — rent teknisk og driftsmæssig set — vil give Stationen et Fortrin, idet nemlig Hovedbygningens Tilbagebygning vil skabe en noget forlænget Rangerplads bagved denne, og der er ingen Tvivl om, at der fra Særbanebestyrelsens Side lægges betydelig Vægt herpaa. Dette er imidlertid et saa specifikt jærnbaneteknisk Spørgsmaal, at Mindretallet selvfølgelig ikke skal forsøge at udtale nogen selvstændig eller afvigende Mening herom, men indskrænke sig til simpelt hen at henvise til den faktiskste Kendsgerning, at man lige siden Banens Anlæg til den Dag i Dag har kunnet nøjes med den Rangerplads, som Mindretallets Forslag fremdeles vil bibeholde, som hidtil har vist sig praktisk brugbar, og som Kalestrupliniens Tilslutning sikkert ikke paa dette specielle Punkt (Rangersporlængden bag ved Hovedbygningen) kan bewirke nogen Forandring i.

Foruden de her nævnte Momenter for Mindretallets Særstilling bør endnu frem-